

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین، هشتم نومبر ۲۰۰۸

قندهار میگرید و افغانان میرزمنند

ناله و ضجه مادر و دختر به خاطر شهادت عزیزانشان

صبح مردان امروز، همین که - به مانند همیشه - اول به اول پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" را کشودم، پارچه ای از قلم نویسنده دراک، دلسوز، با درد و موقع شناس افغان، جناب حمید انوری، نظرم را جلب کرد. جنابشان ضمن این پارچه، اثرات شوم و تباهکن بمباردمان وحشیانه قوای متجاوز ناتو را تمثیل میکنند، که دهها خواهر و برادر مظلوم ما را به جرم "اشتراک در مراسم سور و سرور" در "شاه ولیکوت" ولایت قندهار، بخاک غلتاند و صدها خانواده و در نهایت یک ملت را به ماتم نشانند.

تجاوزگران و قوای اشغالی ناتو به رهبری "ضحاک ماران" زمان یعنی "اتازونی"، فکر کرده اند که این سرزمین مال "بی صاحب" است و هر "سگ و سگور"ی میتواند بیاید و خاکش را به توبره کشد. اشغالگران و قوای متجاوز ناتو مگر باید درک کنند و بالآخره و خواهی نخواهی درک خواهند کرد، که این ملک نیز از خود صاحبی دارد و این "صاحب" کسی دیگر نیست جز "مردم ما"، که روزی "سگان و سگوران" را ازین خاک پاک، چخ خواهند کرد.

تاریخ متلاطم ما نشان داده که درین دیار اگر از یک سوی، گریه و ضجه زنان و کودکان و مظلومان بالا بوده، از دیگر سوی، نهیب و نعره شیرمردان و شیر زنان نیز گوشها را مینواخته، که با شمشیرهای آخته بر متجاوز تاخته اند. این سرزمین تنها "سرزمین گریه و ناله و ندبه و ضجه" نیست، بلکه سرزمین "جهاد و غزا و جنگ و نبرد و سنیز و قیام و شورش" در برابر اجنبی و مهاجم و متجاوز و اشغالگر نیز هست، و تا که تاریخ بوده، چنین بوده و باز هم چنین باد!!!!!!

این سرزمین تنها "سرزمین ماتم" نیست، که به مانند "کشور همسایه" هر روز سیاه بپوشد و روضه بخواند و سوگ بگیرد و جامه بدرد این سرزمین، سرزمین جهاد است و سرزمین شور و جنون و نهیب و نعره و فریاد به مقابل هر آن کسی که بخواهد این خاک پاک را قبضه و این مردم مهارناپذیر را بنده بسازد. اینست روش ما و روش پدران و نیاکان ما و نیاکان ما و تا جهان بوده، چنین بوده و نیز چنین ماناد!!!!!!

تا که این سرزمین بوده و این مردم، نیاکان و اجداد و اجداد اجداد ما نه تنها تسلیم زور نگردیده اند، بلکه خصلت سخت گرانبها و کم مانند "فداکاری و جان نثاری" را به پدران ما به ارمغان گذاشتند. پدران ما نیز میراث آبائی را با جان و تن و روح و روان خود نگه داشته و به آیندگان انتقال دادند. و امروز و در زمانه ما، به چشم سر می بینیم، که فرزندان این خاک دین مقدس آبائی و اجدادی را به نکوترین صورت بجا کرده و در هر برهه در برابر متجاوز سینه سپر کرده و دست پلید بیگانه را از حریم مبارک خود، قطع و قطعه قطعه میسازند.

میخواهم نکات یاد شده بالا را در قالب وزن عروضی ریخته، چیزی شبیه شعر انشاد کرده و خدمت خوانندگان گرانقدر پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" تقدیم نمایم:

نه تنها گریه و زاریست کز این خاک می خیزد
نه تنها لاله صحرا گریبان چاک می خیزد
جنون و شور و فریادی که خصم افکن بود موجش
دمادم از دم شمشیر آتشناک می خیزد